

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2022 r. – Aldi/EUIPO – Heredero de Navarra (LYTTOS)**(Sprawa T-517/22)**

(2022/C 389/20)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Deutschland) (przedstawiciele: adwokaci N. Lützenrath, C. Fürsen, M. Minkner i A. Starcke)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Heredero de Navarra, SL (Mendavia, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy LYTTOS – zgłoszenie nr 18 126 191

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 maja 2022 r. w sprawie R 146282021-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 47 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2022 r. – Karić/Rada**(Sprawa T-520/22)**

(2022/C 389/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bogoljub Karić (Belgrad, Serbia) (przedstawiciel: adwokat R. Lööf)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2022/881 z dnia 3 czerwca 2022 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy (¹);

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/876 z dnia 3 czerwca 2022 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy ⁽²⁾ (zwanym dalej „zaskarżonymi aktami”) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego; oraz
- obciążenie Rady jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi na rzecz skarżącego w związku z wniesieniem niniejszej skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony. Po pierwsze, skarżący podnosi, że uzasadnienie jest niewystarczające. Wskutek braku przedstawienia z dostateczną jasnością, w jaki sposób Rada stwierdziła, że do skarżącego mają zastosowanie alternatywne kryteria zawarte w art. 3 ust. lit. b) i art. 4 ust. 1 lit. b) decyzji Rady 2012/642/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi ⁽³⁾, zaskarżone akty naruszają art. 296 akapit drugi 2 TFUE. Po drugie, skarżący podnosi naruszenie zasady odpowiedzialności osobistej na tej podstawie, że wskutek braku określenia korzyści osiągananej przez skarżącego z reżimu białoruskiego lub wsparcia udzielanego temu reżimowi, zaskarżone akty godzą w prawa podstawowe skarżącego z naruszeniem zasady odpowiedzialności osobistej.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie. Po pierwsze, skarżący podnosi, że nie wykazano korzyści osiągananej z reżimu Łukaszenki lub wsparcia udzielanego temu reżimowi. Zaskarżone akty są obarczone oczywistym błędem w ocenie, jako że przyjęto je bez wystarczającego wsparcia dowodowego. Po drugie, skarżący podnosi, że nie wykazano mającego znaczenie zachowania pod względem czasowym. Zaskarżone akty mają jedynie charakter karny i z tego względu są niezgodne z prawem, ponieważ dowody na poparcie ujawniają wyłącznie okoliczności historyczne.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieproporcjonalnego naruszenia przysługujących skarżącemu praw podstawowych. Cel zaskarżonych aktów został osiągnięty innymi aktami ustawodawczymi; stanowią one zatem nieproporcjonalne naruszenie przysługujących skarżącemu praw podstawowych.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 77.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2012, L 285, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2022 r. – Golovaty/Rada

(Sprawa T-521/22)

(2022/C 389/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ivan Ivanovich Golovaty (Soligorsk, Białoruś) (przedstawiciel: adwokat V. Ostrovskis)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2022/881 z dnia 3 czerwca 2022 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego (załącznik A.2);
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/876 z dnia 3 czerwca 2022 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy ⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącego (załącznik A.3);